

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulvm Vltimvm. Religiosi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

pro anima sua non potest, sine patris assensu, præterquam si castrense, aut quasi castrense peculium habet. Neque enim videbatur conveniens, ut juri ac potestati patriæ à SS. Canonibus præjudicium aliquod afferatur (vide, quæ dixi lib. 3. tra. 5. c. 3. n. 2.) & quod patria potestas non ita se extendat ad jura spiritualia, qualis est electio sepulturæ, prout habetur in Capitulo ult. de judicijs in 6. & jam dictum est.

CAPITULUM VLTIMUM. Religiosi.

PARAPHRASIS.

Cùm Religiosi velle, & nolle non habeant, sepulturam sibi eligere non possunt, sed in monasterijs suis sepeliri debent, nisi adeò remoti sint, ut eò commodè non possint portari, tunc jus sepulturæ eligere ipsis competit.

SUMMARIUM.

1. Religiosus absque Prælati consensu sepulturam sibi eligere non potest.

2. Nisi distantia, & incommoditas hoc requiratur.

NOTandum primum. Tamen si uxor ab eo ligere possit, non tamen Religiosus absque Prælati consensu. Rationem dicitur dat Gl. hic. quia Religiosus simpliciter, & omnimodè subditus est Prælato, ab eo dependens in omnibus, (saltem externis actionibus, & dispositionibus; at veto non est absolutè, & omnimodè subditus marito, ab eoque dependens, sed tantum, quatenus Lex matrimonialis ipsam cum marito copulat, eidemque subijcit: itaque cessante ea Lege disponere potest uxor arbitrato suo. Vide, quæ dixi lib. 4. tit. 4. 7. assert. 2. & 6.

Notandum secundum. Ratione distantie, & incommoditatis quædam permittuntur, quæ alioquin non permitterentur. Ita Gl. hic. V. commodè, & sumitur in c. 3. supra. hoc lib.

& tit.

**

TITULUS XXIX.

DE PAROCHIIS, ET ALIENIS PAROCHIANIS

Ius sepeliendi communi jure ad parochias pertinet; eâ occasione, cum post ultimas voluntates de sepulturis, & jure sepeliendi dictum fuerit, id eò generatim de parochijs, earumque juribus subjungitur

CAPITULUM I.

Si Episcopus.

PARAPHRASIS.

Episcopus cum magna Diocæsanorum parte incidit in hæresin Donati, & idcirco alius susceptus: postea Episcopus ille ad Ca-

tholicam redijt unitatem. Hoc in illis duo Episcopi isti parochias, in quibus aliquo tempore Catholici, & Donatiani fuerunt, dividebant ita, ut alia ad unum, & alia ad alterum loca pertinerent, & ille Episcopus partitionem hæc faciat, qui est antiquior, alter vero eligat. Quod si tantum unus locus, & una parochia sit, pertineat ad illum, in quem plebs consenterit. Quod si enim consentiant, & Catholici antiquiorum velint Episcopum, & qui recens hæresin converterit, suam; voluntas plurimum præferatur voluntati pauciorum: si partes æquales sint, attendatur, uter diuina